

Θαβώριος λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

το Θαβώρ

Η ιστορική αυτή κατασκήνωση «το Θαβώρ» του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της Ε. Δ. Θεσσαλονίκης δημιουργήθηκε με την ευλογία του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Ανθίου και με την κατονική αδεία του Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου Μελετίου.

Το εγκαίνια της τελεστήκαν με χαρά και συγκίνηση στις 17 Αυγούστου 2016.

Είναι έργο πολλών ανθρώπων που είχαν και έχουν στην καρδιά τους τον Χριστό, την Ελλάδα και τα παιδιά.

Με πίστη, αγάπη και προσφορά δημιουργήσαν έναν τόπο χαράς,

προσευχής και συνάντησης με τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Είταν όνειρο και προσευχή πολλών ετών να υπάρξει ένας τέτοιος «ιερός χώρος» για τα παιδιά μας, ένα μικρό Θαβώρ, όπου κάθε ψυχή θα φωτίζεται και θα μεταμορφώνεται.

Το παραδόσουμε στις νέες γενιές με την ελπίδα να το αγαπήσουν,

να το σεβαστούν και να το κρατήσουν ζωντανό, ως τόπο φίλης, πιστής και αληθινής χαράς.

«Κύριε· καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὡς εἶναι...» (Ματθ. 17, 4).

Αρχιεπίσκοπος Νικόλαος Πατριάρχης

Η κτιτορική επιγραφή της κατασκήνωσης «το Θαβώρ» διαφυλάσσει την ιστορία της γεννήσεως ενός έργου που ξεκίνησε με την ευλογία του Θεού & συνεχίζει να μεταμορφώνει τις καρδιές παιδιών & νέων. Αποτελεί τη σιωπηλή υπενθύμιση ότι κάθε μεγάλο εκκλησιαστικό έργο έχει τις ρίζες του στην αγάπη, την προσφορά και την εμπιστοσύνη στη θεία Πρόνοια.

Σαρώστε αυτό τον κωδικό
με την κάμερα
του κινητού σας
και γίνετε μέλος της
κοινότητας «Μεταμόρφωση»
στο Viber

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Γεώργιος Μπερμπερίδης

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Ευαγγελία Κατραμίδου

*Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.*

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Θεσσαλονίκη
Δεσφών & Μισοκλή, 546 42

2310 828989
Τηλέφωνο Ιερού Ναού

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΝΤΥΠΑ

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

Μια ακόμη κατασκηνωτική χρονιά ολοκληρώθηκε... Ένα καλοκαίρι γεμάτο Χριστό, αγάπη και ελπίδα

Με αισθήματα βαθιάς ευγνωμοσύνης και δοξολογίας προς τον Πανάγαθο Θεό ολοκληρώθηκε η κατασκηνωτική χρονιά 2026 της ενοριακής κατασκήνωσης «**το Θαβώρ**» του Ιερού μας Ναού.

Και η φετινή κατασκηνωτική χρονιά πραγματοποιήθηκε με την κανονική άδεια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, στην Ιερά Μητρόπολη του οποίου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της κατασκήνωσης, αλλά και με την ευλογία του Μητροπολίτου μας Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου, στον οποίο υπάγεται ο Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Ιδιαίτερη ευλογία για όλους μας αποτέλεσαν οι επισκέψεις των δύο Ιεραρχών κατά τη διάρκεια των κατασκηνωτικών περιόδων. Με την πατρική τους αγάπη, τον λόγο τους και την πνευματική τους παρουσία, σκόρπισαν χαρά στα παιδιά, ενίσχυσαν τα στελέχη της κατασκήνωσης και υπενθύμισαν σε όλους μας ότι το έργο μιας εκκλησιαστικής κατασκήνωσης αποτελεί προέκταση της ποιμαντικής διακονίας της Εκκλησίας. Οι συναντήσεις αυτές υπήρξαν ιδιαίτερα εποικοδομητικές για τα παιδιά, αφήνοντας στις καρδιές τους όμορφες αναμνήσεις και πολύτιμα πνευματικά εφόδια.

Άλλο ένα καλοκαίρι πέρασε. Άλλη μία χρονιά προστέθηκε στην όμορφη πορεία της μεγάλης οικογένειας του «**το Θαβώρ**». Όταν σήμερα κοιτάζουμε πίσω, δεν βλέπουμε απλώς ένα πρόγραμμα γεμάτο δραστηριότητες, παιχνίδια, εκδρομές και εκδηλώσεις. Βλέπουμε πρόσωπα, χαμόγελα, προσευχές, συζητήσεις, φιλίες που γεννήθηκαν, παιδιά που έμαθαν να συνεργάζονται, να μοιράζονται, να συγχωρούν, να αγαπούν και να ανακαλύπτουν ότι η αληθινή χαρά γεννιέται όταν ο άνθρωπος ζει κοντά στον Θεό και κοντά στον συνάνθρωπό του.

Κατά τη διάρκεια του φετινού καλοκαιριού,

περίπου **300 παιδιά** φιλοξενήθηκαν στις εγκαταστάσεις της κατασκήνωσης μας. Πίσω όμως από κάθε παιδί υπήρχε μία οικογένεια. Περίπου τριακόσιες οικογένειες εμπιστεύθηκαν στην Εκκλησία ό,τι πολυτιμότερο διαθέτουν τα παιδιά τους. Η εμπιστοσύνη αυτή αποτελεί για όλους μας ύψιστη τιμή, αλλά ταυτόχρονα και μία μεγάλη ευθύνη. Δεν αντιμετωπίζουμε ποτέ τα παιδιά ως έναν αριθμό συμμετοχών, αλλά ως μοναδικά πρόσωπα, πλασμένα «κατ' εικόνα Θεού», τα οποία καλούμαστε να υπηρετήσουμε με αγάπη, διάκριση και υπευθυνότητα.

Η Εκκλησία δεν περιορίζεται στη λειτουργική ζωή μέσα στον Ναό. Η αποστολή της συνεχίζεται σε κάθε χώρο όπου υπάρχει άνθρωπος και ιδιαίτερα εκεί όπου υπάρχουν παιδιά και νέοι. Η ενοριακή μας κατασκήνωση αποτελεί μία ζωντανή προέκταση της ενορίας. Είναι ένας χώρος όπου το Ευαγγέλιο γίνεται καθημερινή εμπειρία, όπου η προσευχή συνυπάρχει με το παιχνίδι, η χαρά με την υπευθυνότητα, η ελευθερία με τον σεβασμό και η διασκέδαση με την πνευματική καλλιέργεια.

Δεν είναι τυχαίο ότι η κατασκήνωσή μας φέρει το όνομα «**το Θαβώρ**». Ανήκει στον Ιερό μας Ναό και είναι χτισμένη επάνω στο βουνό. Το όνομά της παραπέμπει στο ιερό όρος Θαβώρ, όπου ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μεταμορφώθηκε ενώπιον των μαθητών Του και αποκάλυψε τη δόξα της θεότητός Του. Η Μεταμόρφωση δεν ήταν μόνο ένα θαυμαστό γεγονός· ήταν μία πρόσκληση προς τον άνθρωπο να πορευθεί από το σκοτάδι στο φως, από τη φθορά στην ανακαίνιση της ζωής. Αυτό ακριβώς εκφράζει και η κατασκήνωσή μας. Κάθε παιδί που ανεβαίνει στο «**Θαβώρ**» καλείται να ζήσει λίγες ημέρες διαφορετικές από την καθημερινότητα, μέσα στην προσευχή, στη λατρευτική ζωή, στη χαρά της κοινότητας, στη φιλία, στην προσφορά και στην αγάπη του Χριστού, ώστε

επιστρέφοντας στην οικογένειά του να μεταφέρει μαζί του κάτι από αυτό το φως. Αυτή είναι η βαθύτερη αποστολή μιας εκκλησιαστικής μας κατασκήνωσης· να βοηθήσει τα παιδιά να γνωρίσουν τον Χριστό, να αγαπήσουν την Εκκλησία και να θέσουν γερά θεμέλια για μια ζωή με πίστη, ήθος και ελπίδα.

Μέσα σε αυτή την προοπτική γίνεται εύκολα κατανοητό ότι η επιλογή μιας εκκλησιαστικής κατασκήνωσης το 2026 όχι μόνο δεν αποτελεί κάτι ξεπερασμένο και αναχρονιστικό, αλλά παραμένει εξαιρετικά επίκαιρη και ουσιαστική. Η εκκλησιαστική κατασκήνωση δεν στερεί τίποτε από όσα αναζητά ένα παιδί ή ένας νέος, όπως τη χαρά, το παιχνίδι, τις εκδρομές, τη δημιουργία, τις φιλίες και τις όμορφες εμπειρίες. Αντίθετα, προσφέρει και κάτι ακόμη, το οποίο δύσκολα μπορεί να βρεθεί αλλού, την εμπειρία της ζωής κοντά στον Χριστό και την καλλιέργεια αξιών που συνοδεύουν τον άνθρωπο σε ολόκληρη τη ζωή του. Γι' αυτό και μία ενοριακή εκκλησιαστική κατασκήνωση δεν είναι απλώς ένας τόπος θερινών διακοπών· είναι ένας χώρος διαμόρφωσης χαρακτήρων, οικοδόμησης σχέσεων και καλλιέργειας ψυχών.

Σε μία εποχή κατά την οποία οι νέοι βομβαρδίζονται καθημερινά από πρότυπα που συχνά τους απομακρύνουν από τις αληθινές αξίες, η Εκκλησία έχει χρέος να δημιουργεί χώρους όπου τα παιδιά θα νιώθουν ασφαλή, αγαπημένα και αποδεκτά. Χώρους όπου θα μαθαίνουν να συνεργάζονται, να σέβονται, να προσφέρουν, να αναλαμβάνουν ευθύνες και να ανακαλύπτουν ότι η μεγαλύτερη δύναμη του ανθρώπου είναι η αγάπη.

Οι ημέρες της κατασκήνωσης είναι λίγες. Οι καρποί τους όμως πολλές φορές συνοδεύουν έναν άνθρωπο σε όλη του τη ζωή. Μία προσευχή, μία κουβέντα, μία εξομολόγηση, μία συγχώρηση, μία φιλία ή ακόμη και μία απλή αγκαλιά μπορούν να γίνουν αφορμή για μια νέα αρχή. Αυτή είναι η σπουδαία, αθόρυβη και διαχρονική προσφορά της εκκλησιαστικής κατασκήνωσης.

Πίσω όμως από όλα όσα ζήσαμε βρίσκονται δεκάδες άνθρωποι που εργάστηκαν ακούραστα. Η κατασκήνωση δεν αρχίζει την ημέρα που φτάνουν τα παιδιά ούτε τελειώνει όταν αναχωρούν. Προηγούνται μήνες προετοιμασίας, συντήρησης, καθαρισμών, επισκευών, προμηθειών, οργάνωσης προγραμμάτων, μεταφορών, τεχνικών εργασιών και αμέτρητων λεπτομερειών που οι περισσότεροι δεν βλέπουν, αλλά χωρίς αυτές τίποτε δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί.

Ως υπεύθυνος ιερέας της κατασκήνωσης αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω δημόσια την ειλικρινή και βαθιά ευγνωμοσύνη μου προς όλους όσους διακόνησαν αυτό το έργο.

Πρώτα απ' όλα ευχαριστώ τους γονείς, οι οποίοι μας εμπιστεύθηκαν ό,τι πολυτιμότερο έχουν. Η εμπιστοσύνη τους αποτελεί για όλους μας μεγάλη τιμή, αλλά και ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη.

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» αξίζει στους ομαδάρχες και στις ομαδάρχισσες, που πρόσφεραν τον χρόνο, τις δυνάμεις, την αγάπη και την ψυχή τους. Με υπομονή, διάκριση, υπευθυνότητα και εκκλησιαστικό ήθος στάθηκαν καθημερινά δίπλα στα παιδιά, όχι απλώς ως υπεύθυνοι ομάδων, αλλά ως μεγαλύτερα αδέρφια και ζωντανά πρότυπα προσφοράς.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζω στις κυρίες της κουζίνας, οι οποίες καθημερινά, από πολύ νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, εργάστηκαν με ακούραστο κόπο, ώστε κανένα παιδί να μη στερηθεί τίποτε. Η μητρική τους φροντίδα και η διακριτική τους διακονία υπήρξαν ανεκτίμητες.

Ευχαριστώ από καρδιάς τους ιατρούς και τους νοσηλευτές μας, οι οποίοι με υψηλό αίσθημα ευθύνης στάθηκαν δίπλα μας καθ' όλη τη διάρκεια της κατασκηνωτικής περιόδου, προσφέροντας σε όλους το πολύτιμο αίσθημα της ασφάλειας.

Θα ήταν όμως μεγάλη παράλειψη να μην εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς όλους τους εθελοντές, τους συνεργάτες του Ιερού

Ναού, τους φίλους του «**Θαβώρ**» και όλους εκείνους που εργάστηκαν αθόρυβα πριν ακόμη ξεκινήσει η κατασκήνωση. Σε όσους καθάρισαν τους χώρους, πραγματοποίησαν τεχνικές εργασίες, φρόντισαν τις εγκαταστάσεις, μετέφεραν υλικά, προετοίμασαν τον εξοπλισμό, συνέβαλαν στις προμήθειες και στάθηκαν δίπλα μας με κάθε τρόπο. Η προσφορά τους μπορεί να μην είναι πάντοτε ορατή, αποτελεί όμως το γερό θεμέλιο πάνω στο οποίο οικοδομείται κάθε κατασκηνωτική χρονιά.

Και πάνω απ' όλα, ευχαριστώ τα παιδιά μας. Για τα γέλια τους, την αθωότητά τους, τις αγκαλιές τους, τις ερωτήσεις τους, την εμπιστοσύνη τους. Εκείνα είναι η μεγαλύτερη ευλογία του έργου αυτού και ο λόγος που συνεχίζουμε με χαρά και αισιοδοξία αυτή τη διακονία.

«**Το Θαβώρ**» δεν είναι οι εγκαταστάσεις του. Δεν είναι τα παιχνίδια του. Δεν είναι οι δράσεις του. «**Το Θαβώρ**» είναι οι άνθρωποί του. Είναι μία μεγάλη οικογένεια που κάθε καλοκαίρι συναντιέται ξανά, για να αγαπήσει περισσότερο τον Χριστό και τον συνάνθρωπο.

Η επιτυχία δεν ανήκει ποτέ σε έναν άνθρωπο. Είναι καρπός της ενότητας, της συνεργασίας, της θυσίας, του φιλότιμου και της αγάπης πολλών ανθρώπων, που εργάζονται με κοινό σκοπό να προσφέρουν στα παιδιά μας έναν χώρο χαράς, ασφάλειας, πνευματικής καλλιέργειας και ουσιαστικής συνάντησης με τον Χριστό.

Με τη βοήθεια του Θεού ανανεώνουμε από σήμερα το ραντεβού μας στις επόμενες δράσεις της μεγάλης αυτής οικογένειας, συνεχίζοντας με το ίδιο όραμα, την ίδια πίστη και την ίδια αγάπη την όμορφη αυτή διακονία.

Με βαθιά ευγνωμοσύνη δημοσιεύονται τα ονόματα όλων εκείνων που διακόνησαν με αγάπη, θυσία και φιλότιμο την κατασκηνωτική χρονιά 2026. Η αναφορά αυτή δεν αποτελεί μία τυπική απαρίθμηση προσώπων, αλλά μία ελάχιστη ένδειξη τιμής και ευχαριστίας προς όλους όσους πρόσφεραν τον χρόνο, τις δυνάμεις και την καρδιά τους, ώστε εκατοντάδες παιδιά

να ζήσουν ένα ακόμη ευλογημένο καλοκαίρι.

Ομαδάρχες - Ομαδάρχισες

1. Αντωνιάδου Κατερίνα, 2. Γιοσμάς Χρήστος, 3. Δημακάκου Ζωή, 4. Επιτρόπου Μαρία, 5. Καλαφατίδης Παναγιώτης, 6. Καραγκιοζίδης Αντώνης, 7. Καραγκιοζίδης Ιορδάνης, 8. Καραγκιοζίδου Καλλιόπη, 9. Καραγκιοζίδου Μαρία, 10. Καρατζάς Άγγελος, 11. Καρατζάς Απόστολος, 12. Κατζός Γεράσιμος, 13. Κατζός Γιώργος, 14. Κάψου Αντιγόνη, 15. Κραβαρίτης Χρυσοβαλάντης, 16. Κρομμύδας Ανδρέας, 17. Κωνστανταρόπουλος Γιώργος, 18. Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος, 19. Κωνσταντίνου Σοφία, 20. Λιάνα Μαρία, 21. Μούτσου Χαρά, 22. Μουχτάρη Καλλιόπη, 23. Μπόρα Ηλιάννα, 24. Μπούζη Χριστίνα, 25. Νατσιούλα Ρία, 26. Οικονόμου Θανάσης, 27. Παπαγεωργίου Ελευθερία, 28. Πλιάτσικα Σωτηρία, 29. Πρασσάς Αλέξανδρος, 30. Ρηγοπούλου Μαριτίνα, 31. Ρωσσίδης Δωρόθεος, 32. Τζίκα Ζωή, 33. Τζίκας Κωνσταντίνος, 34. Υφούλη Βασιλική, 35. Φωτεινίδης Βασίλης, 36. Χαϊτίδου Μυρτώ, 37. Χαρίση Ελισσάβετ, 38. Χύτας Δημήτρης, 39. Χύτας Ιωάννης.

Κυρίες της Κουζίνας

1. Αποστολίδου Πολυχρονία, 2. Γκούτσικα Φανή, 3. Κεντημένου Δήμητρα, 4. Κόντα Αναστασία, 5. Μπαρμπαλιά Δομνίκη, 6. Παπαγεωργίου Βαΐα.

Ιατροί - Νοσηλευτές

1. Κάψος Απόστολος, 2. Μαναβίδου Ντίνα, 3. Πρώιμου Αναστασία, 4. Σαλονικίδου Ζωή.

Εύχομαι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, διά πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, να προστατεύει όλα τα παιδιά και τις οικογένειές τους, να χαρίζει υγεία, ειρήνη, δύναμη και κάθε αγαθή ευλογία. Καλό, ευλογημένο και δημιουργικό υπόλοιπο καλοκαιριού.

Νικόλαος Παπαγεωργίου

Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου

Μικρό αφιέρωμα στα νοσοκομεία της χώρας και στα ευλογημένα παρεκκλήσια που βρίσκονται εντός των νοσοκομείων

Στη γειτονιά μας βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της χώρας, το ΓΝΘ «Ιπποκράτειο» και κυριολεκτικά στην αυλή τον νοσοκομείου το εκκλησάκι του Αγίου Παντελεήμονα. Η ίδια εικόνα σε κάθε νοσοκομείο, σε κάθε θεραπευτήριο. Αυτά τα εκκλησάκια του πόνου και της παρηγοριάς στέκονται σιωπηλά εκεί και δέχονται τους ασθενείς, τους συνοδούς, τους γιατρούς, τους νοσηλευτές, αλλά και τους ιερείς που στους ώμους τους κουβαλούν αναστεναγμούς πόνους και απελπισμένες παρακλήσεις - εκκλήσεις για βοήθεια και προσευχή.

Πόσες φορές ακούστηκαν οι ίδιες προσευχές; οι ίδιες παρακλήσεις; «Σώσε με Άγιε του Θεού», «βοήθησε Άγιε το παιδί μου, τον άντρα μου, τη γυναίκα μου», «Άγιε του Θεού αύριο έχω ένα δύσκολο χειρουργείο». «Παναγία μου, βοήθησέ με» «Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθωμι Μήτηρ του Θεού φύλαξον με υπό τη σκέπη Σου». Και ο Άγιος δεν κουράζεται να ακούει, να ανακουφίζει και να αγαπά.

Ο συγκλονιστικός Άγιος Λουκάς, ο επίσκοπος Κριμαίας, έλεγε πως ο γιατρός πρέπει να έχει καρδιά λιονταριού, μάτι αετού και χέρια μπαλαρίνας. Έτσι είναι. Καρδιά λιονταριού, για να αντέχει και να μη δειλιάζει στις

επιπλοκές του χειρουργείου, μάτι αετού, για να παρατηρεί και την παραμικρή αλλαγή του ασθενούς, και χέρια μπαλαρίνας, ώστε όταν ράβει ή όταν εξετάζει τον ασθενή, τα χέρια του να ανακουφίζουν τον πόνο και να μην ανοίγουν καινούργιες πληγές. Προέτρεπε όλους να πίνουν αγιασμό. «Να πίνετε αγιασμό, όσο πιο συχνά μπορείτε. Αυτό είναι το καλύτερο και αποτελεσματικότερο φάρμακο. Πίνετε Αγιασμό, όσο πιο συχνά τόσο πιο καλά. Αυτό δεν το λέω σαν παπάς, το λέω σαν γιατρός. Από την ιατρική μου πείρα».

Το κείμενο που ακολουθεί «αλι-

εύτηκε» από το viber. Εκφράζει ακριβώς αυτό που συμβαίνει στα νοσοκομεία: «Σους διαδρούμους του νοσοκομείου ο χρόνος δεν κυλά όπως έξω. Εκεί κάθε λεπτό βαραίνει, κάθε ανάσα μετριέται, κάθε βλέμμα ζητά ελπίδα. Ανάμεσα σε μηχανήματα που χτυπούν ρυθμικά και πόρτες που ανοίγουν σιωπηλά, υπάρχει κάτι που δεν φαίνεται αλλά κρατά ζωντανά τα πάντα: η προσευχή. Σε ένα μικρό δωμάτιο μια ηλικιωμένη γυναίκα κρατούσε το χέρι του γιου της. Δεν είχε άλλα λόγια, τα είχε πει όλα τις προηγούμενες μέρες. Τώρα μόνο ψιθύριζε: «Κύριε Ιησού ελέησον». Και κάθε φορά που το έλεγε, ένιωθε πως κάποιος άλλος το συνέχιζε για εκείνη.

Λίγα δωμάτια πιο πέρα, ένας γιατρός στάθηκε για μια στιγμή πριν μπει στο χειρουργείο. Έκανε τον σταυρό του κρυφά. Όχι από συνήθεια αλλά από ανάγκη. Ήξερε πως η επιστήμη έχει όρια και εκεί αρχίζει η Χάρη. Στο παρεκκλήσι του νοσοκομείου, το καντήλι έκαιγε ασταμάτητα. Δεν ρωτούσε ποιος είναι δίκαιος ή άδικος, πιστός ή κουρασμένος. Έκαιγε για όλους. Για εκείνους που περίμεναν εξετάσεις, για εκείνους που έφευγαν, και για εκείνους που έμειναν πίσω να προσεύχονται.

Οι προσευχές στο νοσοκομείο δεν είναι μεγάλες. Είναι κομμένες από δάκρυα. Είναι λόγια απλά: «Θεέ μου βοήθα». Κι όμως αυτές οι λίγες

λέξεις ανεβαίνουν ψηλότερα από κάθε κραυγή. Κάποιες φορές το θαύμα έρχεται όπως το ζητάμε. Άλλες φορές έρχεται αλλιώς με δύναμη να αντέξουμε, με ειρήνη στην καρδιά, με φως μέσα στο σκοτάδι. Γιατί ο Θεός δεν απαντά πάντα όπως θέλουμε, αλλά πάντα όπως μας σώζει. Κι όταν όλα τελειώσουν, μένει κάτι ανεξίτηλο: η βεβαιότητα πως σε εκείνο το δωμάτιο του πόνου, δεν ήμασταν μόνοι. Κάποιος άκουγε, κάποιος κρατούσε τα χέρια μας, ακόμα κι όταν δεν το καταλαβαίναμε. Γιατί στα νοσοκομεία η προσευχή δεν είναι απλώς λόγια. Είναι η τελευταία και η πιο αληθινή ανάσα ελπίδας».

Στο δικό μας παρεκκλήσι άρχοντας είναι ο Άγιος Παντελεήμονας. Όλες τις μέρες, όλες τις ώρες, όλες τις εποχές, τους δέχεται όλους, ακόμα κι αυτούς που δεν πιστεύουν, ακόμα κι αυτούς που μπαίνουν με θυμό, ακόμα κι αυτούς που είναι αλλόθρησκοι. Όλους τους αγκαλιάζει γιατί ο Θεός που τόσο αγάπησε και υπηρέτησε με την τέχνη του όσο ο Άγιος ήταν εν ζωή, αλλά και τώρα που πρεσβεύει για μας, αυτό τον δίδαξε. Τον ευχαριστούμε για την ευλογία και τη δύναμη που χαρίζει σε όλη την περιοχή και τον παρακαλούμε να συνεχίσει να είναι ακοίμητος φρουρός των σωμάτων και των ψυχών ημών. Ευχαριστούμε Άγιε του Θεού!

Επιμέλεια:
Μαρία Ψωμά

Να θυμάσαι:

Ο μεγαλύτερος
ληστής είναι το
"Εγώ" γιατί
κλέβει το
"ΕΜΕΙΣ"

Στιγμές ευλογίας από την πανήγυρη του Αγίου Παντελεήμονος στο Γ.Ν.Θ. «Ιπποκράτειο», με επίκεντρο την προσευχή, τη λιτάνευση της ιεράς εικόνας και των ιερών λειψάνων του Αγίου και την παρουσία του Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου.

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ιούνιος - Ιούλιος 2026

Ιούνιος. Πόσο πιο ωραία μπορούσε να ξεκινήσει αυτός ο μήνας! Ξεκίνησε μια μέρα γεμάτη Φως. Μια μέρα που ο ουρανός άνοιξε και η γη πλημμύρισε Φως. Δευτέρα 1^η Ιουνίου, Όρθρος, Θεία Λειτουργία, Αγιασμός, ημέρα του Αγίου Πνεύματος. Ημέρα που η σιωπή των ψαράδων έγινε κήρυγμα ζωής και η καρδιά των ανθρώπων έμαθε να αναπνέει Πνεύμα Άγιον, που είναι Θεός. Είναι εκείνο που αγιάζει τους Πιστούς και συγκροτεί την Εκκλησία. Με το Άγιο Πνεύμα ο άνθρωπος, γίνεται ναός του Θεού και η ζωή πορεία προς τη θέωση. Ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, ας ρίχνει φως στα σκοτάδια της ζωής μας και η χάρη του Θεού ας φωτίζει κάθε σκέψη μας, κάθε βήμα μας.

Ήρθε ακόμη ένα καλοκαίρι, καλοκαίρι του 2026. Χαρά και προβληματισμός και συγκίνηση για το ρολόι του χρόνου που τρέχει ασταμάτητα και αφήνει την ακρίβειά του στο εί-
ναι μας.

Στις 4 Ιουνίου, ο Προϊστάμενος του Ναού μας, π. Νικόλαος, προσκεκλημένος της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής της Νεότητας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, συμμετείχε ως εκπρόσωπος της Ιεράς Μητροπόλεως στο 4^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Στελεχών Κατασκηνώσεων, για να παρουσιάσει τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της ενοριακής κατασκήνωσης «**το Θαβώρ**», μεταφέροντας την πολύχρονη εμπειρία του και το ποιμαντικό του όραμα. Συμμετείχαν στελέχη της κατασκήνωσής μας, σ' αυτό το συνέδριο, στις Ροβιές Ευβοίας, όπου τους δόθηκε η ευκαιρία να

ανταλλάξουν απόψεις και εμπειρίες με στελέχη άλλων κατασκηνώσεων, σε αυτή τη διακονία της εκκλησίας, σε μια κοινωνία προσώπων με δεξιότητες, επιμόρφωση και ευθύνη.

Τετάρτη 10 προς Πέμπτη 11 Ιουνίου, τελέστηκε Αγρυπνία προς τιμή της Ιερής Εικόνας «**Άξιον εστί**», μετά τον Εσπερινό, τη Λιτανεία και τον Μικρό Αγιασμό. Την επόμενη μέρα, Εσπερινός και Μικρό Απόδειπνο με Χαιρετισμούς στην Παναγία «**Άξιον εστί**». Στην εκκλησία μας φιλοξενείται πιστό αντίγραφο της σεβάσμιας, θαυματουργικής εικόνας της Παναγίας, η οποία βρίσκεται ενθρονισμένη στον ιστορικό ναό του Πρωτάτου, στο Άγιον Όρος, στο περιβόλι της Παναγίας, της μόνης γυναίκας που έχει θέση σε αυτό. Η πάνσεπτος αυτή εικόνα αποτελεί καύχημα του Ναού μας, σκέπη και προστασία όλων! Το θαύμα αυτό της παράδοσης του ύμνου από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ σε μια αγγελοχάρακτη πλάκα, έγινε στη διάρκεια της βασιλείας του Κωνσταντίνου και Βασιλείου των αυτοδέλφων - Πορφυρογέννητων υιών του Ρωμανού, το έτος 982.

Λίγο πριν τη λήξη της φετινής σχολικής χρονιάς, προσφέρθηκαν στους τελειόφοιτους μαθητές του δημοτικού των σχολείων της ενορίας μας, μικρά αναμνηστικά ενθύμια - (μια εικόνα της Παναγίας και μια επιστολή), για την αποφοίτησή τους και τη μετάβασή τους από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο, με πολλές ευχές για ένα όμορφο , ξεκούραστο και ευλογημένο καλοκαίρι, με τη χάρη του Θεού και τη σκέπη της Παναγίας μας! Η εκκλησία μας στέκει πάντα δίπλα στα βήματα των παιδιών.

Προέκταση της ενορίας μας και καμάρι όλων μας, η ενοριακή μας κατασκήνωση **«το Θαβώρ»**, που συνεχώς τελειοποιείται και ομορφαίνει. Έφτασαν οι μέρες, με τη χάρη του Θεού να αγκαλιάσει και φέτος δεκάδες παιδιών, να ζωντανέψει με περισσιες χαρούμενες φωνές, να σμιλεύσει αγνές ψυχές, να γεμίσει χαμόγελα, φιλίες, παιχνίδια, προσευχές κι αξέχαστες στιγμές. Από τις 29 Ιουνίου, ξεκίνησε και φέτος ακόμη μια όμορφη κατασκηνωτική χρονιά, που ολοκληρώθηκε με την βοήθεια του Θεού τέλη Ιουλίου.

Στελέχη της κατασκήνωσης, ομάδες και ομάδρχισσες - δέχθηκαν με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση, τις ευχές, για καλή δύναμη στο υπεύθυνο έργο τους, και την ευλογία του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεου την Τρίτη, στις 23 Ιουνίου, λίγες μέρες πριν ξεκινήσει η κατασκηνωτική περίοδος. Ο Παναγιώτατος τα υποδέχτηκε με πατρική αγάπη και απλότητα, συνομίλησε μαζί τους, άκουσε τους προβληματισμούς τους μέσα σ' ένα οικογενειακό, ζεστό κλίμα.

Σε μια εποχή όπου οι άνθρωποι επικοινωνούν αδιάκοπα, αλλά δυσκολεύονται να συναντηθούν αληθινά, έρχεται η ενοριακή μας κατασκήνωση, να αναπληρώσει αυτό το κενό, με μια καρδιά που προσφέρεται χωρίς υπολογισμό, ένα βλέμμα που αγκαλιάζει χωρίς να κρίνει, μια αγάπη που δεν ζητά αντάλλαγμα, αλλά βρίσκει συνήθως έναν τρόπο ν' ανθίζει. 15 ολόκληρα χρόνια, αστείρευτης ζωντανίας, πολλών δράσεων, περιπετειών, παιχνιδιών, χωρίς να λείπει φυσικά, ο συνεχής πνευματικός λόγος, η ελπίδα και πίστη στον Θεό μας. Αυτή η πίστη δεν αποτελεί φυγή από την πραγματικότητα, αλλά δύναμη ν' αντικρίζει κανείς

την πραγματικότητα χωρίς να χάνει τον ουρανό από το βλέμμα του.

Στις 27 Ιουλίου, εορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με την παρουσία πλήθους πιστών, η μνήμη του Αγίου ενδόξου, Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του Ιαματικού και Αναργύρου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος του Ιπποκρατείου νοσοκομείου, παρεκκλησίου της ενορίας μας. Αυτό το Παρεκκλήσι, μετά την ανακαίνιση και την πρόσφατη ολοκλήρωση της αγιογραφίας, δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από έναν κυρίως ναό. Την παραμονή της εορτής, το απόγευμα, τελέστηκε ο Μέγας Αρχιερατικός Πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία και λιτάνευση των Ιερών Λειψάνων και της ιεράς εικόνας του Αγίου, με την ευλογητή παρουσία του Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. **Φιλοθέου**.

Ανήμερα της εορτής τελέστηκαν ο Όρθρος και το Πανηγυρικό Πολυαρχιερατικό Συλλεΐτουργο, προεξάρχοντος του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Ιακώβου Αθανασίου, Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, με τη συμμετοχή του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Κωνσταντίνου Φουντουκίδη, Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, καθώς και των ιερών της ενορίας μας. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέστηκε το Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου.

Ας ευλογεί ο Άγιος τη σκέψη μας, ώστε η ζωή μας να αποτελεί θυμίαμα ευωδιαστό, που θα προσφέρεται στον Κύριο με τα έργα, τις πράξεις, τις επιθυμίες και τις συνήθειες προσευχές μας!

Καλό, ευλογημένο υπόλοιπο καλοκαιριού!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Μπαρμπαλιά

« Ε ί π ε γ έ ρ ω ν . . . »

Ο Αββάς Γελάσιος είχε ένα πολύ ωραίο βιβλίο, που περιείχε καλλιγραφημένη την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Άξιζε, του είχαν πει, πάνω από δεκαπέντε νομίσματα. Το άφηνε όμως στην εκκλησία να το χρησιμοποιούν όλοι οι αδελφοί στην σκήτη.

Κάποτε, ένας περαστικός καλόγερος έκλεψε το βιβλίο. Ο Αββάς Γελάσιος, αν και το κατάλαβε αμέσως, δεν θέλησε να κυνηγήσει τον κλέφτη.

Εκείνος μόλις κατέβηκε στην πόλη βρήκε αγοραστή και άρχισε να διαπραγματεύεται την πώληση του βιβλίου. Γύρευε δεκαέξι νομίσματα. Ο αγοραστής έλεγε πώς δεν άξιζε τόσο. Τέλος, συμφώνησαν να του αφήσει ο καλόγερος το βιβλίο, να το δείξει σε κάποιο γνωστό του, ειδικό σ' αυτά. Έτσι, το πήρε ο άνθρωπος και το πήγε στον Αββά Γελάσιο, που ήταν φίλος του.

-Να αγοράσω αυτό το βιβλίο για δεκαέξι νομίσματα, Αββά; Άξιζει τόσο; τον ρώτησε.

Ο Όσιος το γνώρισε αμέσως, αλλά δεν το φανέρωσε. Το πήρε στα χέρια του, το ψηλάφησε, σαν να το έβλεπε για πρώτη φορά.

- Άξιζει, αγόρασε το, είπε στον φίλο του.

Γυρίζοντας όμως εκείνος δεν είπε

την αλήθεια.

-Έδειξα το βιβλίο σου στον Αββά Γελάσιο και μου είπε πως γυρεύεις πολλά. Δεν άξιζει τόσο.

- Δεν σου είπε άλλο τίποτε; ρώτησε εκείνος παραγμένος, μόλις άκουσε για τον Αββά Γελάσιο.

-Όχι.

-Μετανόησα. Δεν θα το πουλήσω, είπε ύστερα από λίγο ο καλόγερος.

Μέσα του γινόταν μια πάλη. Από την μια μεριά θαύμαζε την ανεξικακία του Οσίου και από την άλλη ελεγχόταν για την κακή πράξη του. Πήρε λοιπόν το βιβλίο κι ανέβηκε στην σκήτη. Όταν βρήκε τον Αββά Γελάσιο, έπεσε στα πόδια του και ζήτησε συγχώρεση, δίνοντας πίσω το κλοπιμαίο. Εκείνος πάλι, όχι μόνο τον συγχώρεσε με όλη του την ψυχή, αλλά επέμενε να του χαρίσει το βιβλίο. Που να το δεχθεί τώρα ο καλόγερος!

-Αν δεν το πάρεις πίσω, Αββά, δεν θα βρει ανάπαυση η ψυχή μου.

-Αν είναι έτσι, πήγαινε στην εκκλησία και άφησέ το εκεί απ' όπου το πήρες, του είπε με καλοσύνη ο Όσιος.

Από τότε διορθώθηκε ο καχοσυνηθισμένος καλόγερος και ποτέ πια δεν έπεσε σε τόσο βαρύ σφάλμα.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

Στιγμές χαράς, προσευχής, δημιουργίας και αδελφικής συνύπαρξης· η μεγάλη οικογενειακή φωτογραφία που εκφράζει την ενότητα της κατασκηνωτικής μας οικογένειας, οι ευλογημένες επισκέψεις του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου και του Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, αλλά και οι πρωτότυπες θεματικές δράσεις, όπως η χριστουγεννιάτικη ημέρα, που γέμισε την κατασκήνωση με χαμόγελα. Κάθε φωτογραφία αποτελεί μια πολύτιμη ανάμνηση και μια μαρτυρία ότι «το Θαβώρ» είναι ένας τόπος όπου οι καρδιές των παιδιών συναντούν τον Χριστό, την Εκκλησία και τη χαρά της αληθινής κοινωνίας.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Είπαν: Όλοι οι άνθρωποι είμαστε μαθητευόμενοι σε μια τέχνη, μα ποτέ δεν θα γίνουμε μαστόροι.

- Όταν ήμουν μικρός με ρωτούσαν τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω. Απάντησα, ευτυχισμένος, μου είπαν δεν κατάλαβες την ερώτηση, τους είπα, δεν καταλαβαίνετε την ζωή.
- Όλοι βλέπανε να πέφτει το μήλο απ' τη μηλιά αλλά μόνον ο Νεύτων ρώτησε γιατί.
- Μην κάνεις φίλο αυτόν που δεν είναι καλύτερος από σένα.
- Ο καλός φίλος και η σκιά εμφανίζονται μόνο όταν ο ήλιος λάμπει.
- Πιο εύκολα συγχωράς τον εχθρό παρά τον φίλο σου.
- Το άπλυτο το κορμί το πλένεις και καθαρίζει. Η άπλυτη ψυχή πώς καθαρίζει;
- Εκείνος που πραγματικά αγαπά τον λαό του δεν γίνεται ποτέ αρχηγός του, αλλά υπηρέτης του.
- Ένας κουφός άκουσε έναν χαζό να λέει για έναν τυφλό που είδε έναν κουτσό να τρέχει πολύ γρήγορα.
- Σ' αυτόν τον κόσμο μόνο η γη είναι αθάνατη.
- Λεκές που βγαίνει με νερό μην

τον φοβάσαι.

- Δικαιοσύνη χωρίς εξουσία είναι ανίσχυρη, εξουσία χωρίς δικαιοσύνη είναι τυραννία.
- Ο άνθρωπος θέλει μόνο να απαριθμεί τα βάσανά του και ποτέ δεν μετρά την ευτυχία του.
- Μια πόλη δεν πρέπει να είναι όμορφη μόνο από τα εξωτερικά πράγματά της, αλλά και από τους ανθρώπους που κατοικούν σ' αυτήν.
- Δεν υπάρχει τελειότητα στον άνθρωπο, υπάρχει όμως περιθώριο βελτίωσης.
- Κανείς δεν είναι υπεύθυνος για την ευτυχία σου εκτός από σένα.
- Η ζωή είναι σαν το ποδήλατο. Για να κρατήσεις ισορροπία πρέπει να κινείσαι διαρκώς.
- Θεέ μου προφύλαξέ με από τους φίλους μου, τους εχθρούς μου τους αναλαμβάνω εγώ.
- Ο χρόνος δίνει όλες τις απαντήσεις χωρίς να τον ρωτήσεις.
- Δεν είναι ότι επειδή τα πράγματα είναι δύσκολα δεν προσπαθούμε, αλλά επειδή δεν προσπαθούμε είναι δύσκολα.

*Επιμέλεια:
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης*

Με αλεύρι και μεράκι!

Μαστιχένια Ρολάκια

ΥΛΙΚΑ

- 1 λίτρο γάλα
- 180γρ. ζάχαρη
- 50 γρ. βούτυρο
- 150 γρ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις
- 1 βανίλια
- 1 δάκρυ μαστίχα χίου

ΓΕΜΙΣΗ:

- 300 ml κρέμα γάλακτος
- 50 γρ. άχνη
- Καρύδια
- 1 βανίλια
- 200γρ. ινδοκάρυδο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Σε ένα μπλέντερ χτυπάμε την ζάχαρη με το δάκρυ μαστίχας για να γίνει σκόνη. Σε ένα κατσαρολάκι βάζουμε το γάλα σε μέτρια φωτιά και έπειτα ρίχνουμε την ζάχαρη με τη μαστίχα ανακατεύοντας συνεχώς με ένα αυγοδάρτη για να λιώσει. Έπειτα ρίχνουμε την βανίλια, το αλεύρι και ανακατεύουμε για να μην σβολιάσει. Όταν πήξει η κρέμα αποσύρουμε από τη φωτιά, ρίχνουμε το βούτυρο και ανακατεύουμε να λιώσει. Σε ένα ορθογώνιο ταψί απλώνουμε το ινδοκάρυδο και το πατάμε με μία σπάτουλα για να γίνει σαν βάση. Έπειτα ρίχνουμε την κρέμα και την απλώνουμε σε όλο το ταψί. Αφήνουμε να κρυώσει. Σε ένα μπολ ρίχνουμε την κρέμα γάλακτος και την ζάχαρη άχνη και χτυπάμε μέχρι να γίνει σαντιγί. Όταν θα έχει κρυώσει η κρέμα στο ταψί ρίχνουμε την σαντιγί, την απλώνουμε και μετά βάζουμε το καρύδι είτε τριμμένο είτε σπασμένο με το χέρι. Βάζουμε το ταψί στο ψυγείο μέχρι να παγώσει καλά. Αφού έχει παγώσει το κόβουμε σε λωρίδες (5 κάθετες και 1 στη μέση οριζόντια δημιουργώντας στην ουσία 10 λωρίδες). Προσεκτικά και με την βοήθεια ενός μαχαιριού ή μίας σπάτουλας τυλίγουμε την κάθε λωρίδα σε ρολάκι.

Επιμέλεια
Ευαγγελία Κατραμίδου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

**4-6
ΣΕΠΤ
2026**

το Θαβώρ σας περιμένει για μία ακόμη φορά πριν ανοίξουν τα σχολεία. Ετοιμαστείτε για ένα αξέχαστο τριήμερο γεμάτο δραστηριότητες για μικρούς αλλά και μεγάλους.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Το κόστος συμμετοχής ΔΕΝ είναι προκαθορισμένο, ο καθένας ας συνεισφέρει οικονομικά κατά την βούλησή και την προαίρεσή του στο έργο της κατασκήνωσης
- Η μετακίνηση σας από και προς "το Θαβώρ" θα γίνει με ιδιωτικό μέσο

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- Ομιλίες
- Δημιουργικές συζητήσεις
- Παιχνίδια για μικρούς και μεγάλους
- Ώρες ξεκούρασης και χαλάρωσης
- Κοινή λατρευτική ζωή
- Χαρά και παρέα

Περισσότερες πληροφορίες: 697 20 56 408